

foretage en uvildig undersøgelse heraf inden for alle ministeriers områder.

På baggrund af udvalgets overvejelser om, hvorledes fejl som de påpegede kan undgås i fremtiden, henstillede udvalget til regeringen at foranledige undersøgelser iværksat af arbejdsgangen i hvert enkelt ministerium med henblik på at sikre, at arbejdet er tilrettelagt således, at også de juridiske opgaver løses forsvarligt, og udvalget udbad sig en orientering om, hvilke foranstaltninger udvalgets henstilling giver regeringen anledning til.

Udvalget anmodede endvidere regeringen om at blive orienteret om resultatet af regeringens overvejelser om, hvorledes der bedst kan ske en præcisering over for myndighederne af betydningen af de bevillingsretlige regler i samspillet med de materielle lovræglere.

3. Forslaget til folketingsbeslutning om en kommissionsdomstol blev vedtaget af folkettingen den 15. februar 1985 (Folketingstidende 1984-85, forhandlingerne sp. 5789 og 6160 og tillæg C.sp. 211).

4. I skrivelse af 26. februar 1985 til udvalget meddelte justitsministeren, at der ved kgl. resolution ad mandatum af 18. februar 1985 var nedsat en kommissionsdomstol med et kommissorium i overensstemmelse med folketingsbeslutningen. Højesteretsdommer Frans Rudolf Weber var beskikket til at lede kommissionsdomstolen. Som bistand for domstolen ved undersøgelsen blev beskikket landsdommer Leif Grønning-Nielsen, og politimester Herman Langlouis blev beskikket til at repræsentere det offentlige for kommissionsdomstolen. Som sekretær blev udpeget fuldmægtig i justitsministeriet John Mosegaard.

I justitsministerens skrivelse oplyses endvidere, at byretspræsident Niels C. Bitsch var blevet anmodet om at forestå undersøgelsen af statslige forskuds- eller a conto-udbetalinger inden for alle ministeriers område, og at disse skriftligt var anmodet om at yde byretspræsidenten den bistand, som han måtte anmode om.

Ministeren oplyste, at justitsministeriet ved skrivelse af 26. februar 1985 havde anmodet samtlige ministerier om inden for deres område at iværksætte en undersøgelse af arbejdsgangen med henblik på at sikre, at ar-

bejdet er tilrettelagt således, at også de juridiske opgaver løses forsvarligt. En orientering om udfaldet af undersøgelserne ville blive tilstillet folkettinget.

Endelig oplystes, at budgetdepartementet og justitsministeriet overvejede spørgsmålet om en præcisering i budgetvejledningen af samspillet mellem materielle lovræglere og bevillingsretlige regler. Sådanne regler er siden indarbejdet i budgetvejledning 1985 (udsendt maj 1985) i punkterne 34.1, 34.2 og 42.31.

5. Den 11. november 1985 afgav kommissionsdomstolen en beretning til justitsministeren om resultatet af sine undersøgelser. Beretningen blev af justitsministeren fremsendt til folkettingen, jfr. Folketingstidende 1985-86, forhandlingerne sp. 2005, og udvalget besluttede på denne baggrund at genoptage behandlingen af sagen.

I udvalgets behandling er endvidere indgået den af byretspræsident N. C. Bitsch den 4. april 1986 afgivne redegørelse om forskudsbetaling m.v. af statslige tilskud, jfr. nedenfor afsnit III, som ifølge kommissionsdomstolen kunne få betydning for bedømmelsen af de i »dagpengesagen« udviste forhold. Endvidere er indgået de af justitsministeren fremsendte redegørelser fra ministerierne om den juridiske sagsbehandling, jfr. nedenfor afsnit IV.

Som ved udvalgets tidligere behandling af sagen har venstresocialisterne og de frie demokrater også under denne behandling været indbudt til at deltage i udvalgsarbejdet med samme rettigheder som private forslagsstillere efter forretningsordenens § 8, stk. 6. Herefter har Lenger (VS) og Maisted (FD) deltaget i udvalgets behandling af sagen, idet dog sidstnævnte har valgt ikke at deltage i det afsluttende udvalgsarbejde.

II. Kommissionsdomstolens beretning.

1. Afgrænsning og opbygning.

I overensstemmelse med kommissoriet har kommissionsdomstolen undersøgt omstændighederne omkring forskudsordningens gennemførelse, dvs. den i 1970 påbegyndte forskudsudbetaling og den senere ved arbejdsdirektoratets cirkulære af 1976 nærmere regulerede forskudsordning. I to kapitler omfattende årene 1980-83 behandles endvidere det forhold, at der ikke med tilstrækkelig hurtighed blev gennemført ændringer i den for sta-